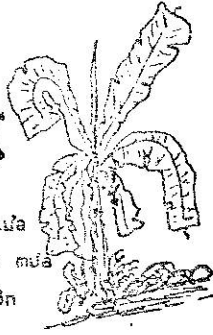

Nhớ quê hương

Xa quê lâu rồi anh có thấy nhớ
Cố mong về thăm lại phố phường xưa
Gợi những lần xe phóng giữa trời mưa
Đã lảng mạn đong đầy ngày mới lớn

* * *

Anh còn nhớ ngôi nhà mình trong xóm?
Cố lảng giếng xinh xắn tuổi còn thơ
Với hàng cau hun hút những chiều mờ
Mình tựa cửa tìm bốn mùa trên đó
Cây khô úa lá mùa thu vàng vổ
Cây trở cảnh xơ xác ấy mùa đông
Những lộc non mơn mẩn đón xuân phong
Bên những lá xanh rì màu hạ thắm.

Có một bữa lạ lòng trời mưa nắng
Chợt tìm rạt tại thời điểm này đây
Tất cả mùa quy tụ chốn riêng tây
Đem hạnh phúc về nơi mình đang sống.
Cố những buổi tan học về trống vắng
Áo trắng bay lăm điệu nắng buổi trưa
Luôn tươi cười anh hỏi: "Đội lâu chưa?"
Chắc đàn bướm làm anh quên công khó.

Có một buổi êm u trời mưa gió
Thưởng cánh diều phiêu bạt vút vào đây
Nhớ những lần thanh thân lướt trên mây
Mình đã ước được là diều căng gió...

* * *

Cũng về nhớ mình đi thăm đây đó
Xuôi Hậu Giang rồi ra tận Hà Tiên
Ngắm hồng dừa ru nhịp sóng bình yên
Về đây đất xa xa hồn Phú Quốc.
Đường giông ruổi mình trở về Châu Đốc
Lên Cửu Trùng Đài đối ngọn Thất Sơn
Giữa đồng bằng dăm quả núi con con
Hình mờ kết hình ông tiên xinh xắn.
Hàng phường vĩ viên bên đường tươi thắm
Lối gập ghềnh đưa đến biển Bạc Liêu
Chiều nước rộng xa tít bãi phi nhiều
Nghe thường mền dấy phủ sa đen thắm

Anh vẫn biết quê hương mình đẹp lắm
Đến bao giờ mình mới được đi qua
Những cánh đồng cờ thẳng cánh bay qua
Những ruộng đất đang lên hồi khai phá.

Nghe giọng hát câu hò sao êm quá
Sóng lạch hiền đưa đẩy mái chèo xuôi
Nhịp cầu tre nổi kết những yên vui
Gieo sao xuyên thêm cho lòng yêu mến.

Ninh Kiều ấy thuyền đập đều trên bến
Tô Châu đây đồ lạng lẽ sang ngang
Ngắm vườn dừa ngợp nắng xứ Trúc Giang
Để so với đêm trăng rằm xứ Huế
Sánh lảng tâm thi gang cùng nguyệt tuệ
Với Tháp Chàm hiu hắt gió Phan Rang
Sánh Hà Tiên, Đà Nẵng mây động hang
Cũng Địa Ngục, cũng Thiên Đàng mọi vẻ

Đi cho hết khi tuổi mình còn trẻ
Đi cho nhiều đi khắp cả mọi miền
Quê hương này là cửa giồng sông Tiền
Bao chủ nghĩa bao hận thù vắng bóng.

Hải Triều
NHẬT BẢN

Hè Về

Hè về năm ấy trở bóng

Phượng khoe sắc thắm ngôi trông tháng ngày

Bây giờ hè đến nơi này

Sao phượng chẳng có một ngày cũng không

Thì thời ngắm đó cảnh bóng

Bên ni bên nọ senh mỏng bạn bè

Nắm tay xiết chặt cặp kê

Mai đây có gặp nhớ hè năm xưa